

INHOUDSOPGAVE

Voorwoord	6
Schepping, zondeval en kleding	10
Het weerspiegelen van Gods beeld	18
Schoonheid in gebrokenheid.	31
Schoonheidsidealen en imperfectie	44
Kleding en de Bijbel.	51
Cultuur en mode.	64
De kleur van jouw kleding.	68
Communicatie van kleur.	76
Jouw kledingstijl.	88
Figuurvormen	93
Hoe kies je je kleding	100
Voorbij de gebrokenheid	105
De kleding, de kleur en het leven van	111
Nellie van Dooijeweert.	112
Els Hardeman.	116
Hanna Kater.	120
Jacobine Munneke	124
Marlies van der Staaij	128
Christine Stam	132
Dankwoord	136
Literatuurlijst	138
Sponsors.	140
QR-codes.	141

VOORWOORD

Bij mij aan tafel zit een dame van rond de 40, afkomstig uit een dorp waar veel christenen wonen. Een dorp waar zo'n beetje iedereen elkaar kent, lief en leed wordt gedeeld en dezelfde potten de vensterbanken sieren. Een dorp waar het prettig toeven is als je 'erbij hoort' en je kleedt zoals 'men' dat van je verwacht. Waar onopvallende kleuren de norm zijn, felle kleuren worden gedoogd voor de jonge garde en rood een associatie heeft die alleen maar negatief te duiden is.

In dat dorp woont deze vrouw. Ik vraag naar haar lievelingskleur. Dat is wat ik altijd doe als iemand bij mij aan tafel zit voor een kledingadvies. Iemands favoriete kleur kan zo veel zeggen over iemands karakter. En kleding die bij je past heeft naast uiterlijke factoren ook te maken met je persoonlijkheid. 'Rood', zegt ze meteen. En ze kleurt zelf een beetje rood. Zie ik nou schaamte? 'Maar', zegt ze er direct achteraan, 'die kleur ga ik nu niet meer dragen, bij ons in het dorp zien ze me aankomen.'

Op mijn vraag waarom ze het zo'n mooie kleur vindt, antwoordt ze: 'Ik weet nog dat ik als kind een rood jurkje had en daar werd ik altijd zo blij van als ik die aan mocht! Als ik nu kleding zie in rood, komt dat gevoel weer bij me boven. Maar als ik nu in een rode jurk verschijn weet ik zeker dat ik het gesprek van de dag ben in ons dorp. En dan niet in positieve zin. Als mensen al

niet hardop zeggen: "Jij durft", dan denken ze het wel. Nee, ik pas me liever aan.'

'Stel nu dat je ergens zou wonen waar niemand je zou kennen, zou je het dan dragen?' vraag ik haar. 'Ja,' verzekert ze me, 'dan zou rood overheersen in mijn garderobe.'

Voordat we gaan ontdekken welke kleuren bij haar passen praten we nog even door over dit thema. Over aanstoot geven, jezelf aanpassen, over kwetsbaarheid en oordeel, over het belang van weten wie je bent en de ander aanvaarden zoals diegene is.

Het zijn onderwerpen waarvan ik zo vaak merk hoezeer het ons, misschien wel juist als christenen, kan bezighouden. Hoe authentiek zijn we eigenlijk? Of – beter gezegd – wat durven we te laten zien van onze authenticiteit? Als we ons aanpassen aan de groep, voelen we ons misschien veilig en dat hoeft niet verkeerd te zijn. Maar wat als we daarmee onze eigenheid verliezen en kleurloos opgaan in de groep? Waar baseren we onze kledingkeuzes op? Het belangrijkste lijkt me dat we zo leven zoals de Heere God het van ons vraagt. Dus ook als het gaat om hoe we ons kleden, en als het gaat om wat we zeggen of vinden van hoe anderen zich kleden. Bij Hem horen is niet per se hetzelfde als bij een groep mensen horen die hetzelfde denken en doen.

We ervaren allemaal op onze eigen manier gebrokenheid in het leven. Door het verdriet en in onze pijn, maar soms ook door het oordeel en de verwachtingen van mensen om ons heen. We leven na de zondeval. Wij zijn gebroken. Ja, zelfs dood door de overtredingen en de zonden (Ef. 2:1). Wij zijn zondige mensen en we kunnen elkaar breken op allerlei gebieden van het leven. Degene Die ons leven, ons hart en onze gebrokenheid ten diepste doorgrondt is onze Schepper. We kunnen als mensen veel voor elkaar betekenen, maar Hij is de Enige Die onze diepste gebrokenheid kan én wil helen. 'Maar God, Die rijk is in barmhartigheid, heeft ons door Zijn grote liefde, waarmee Hij ons liefgehad heeft, ook toen wij dood waren door de overtredingen, met Christus levend gemaakt – uit genade bent u zalig geworden' (Ef. 2:4,5). Wat is het nodig dat we vernieuwd worden door God Zelf en gelijkvormig gemaakt worden naar Zijn beeld, zodat we ook een voorbeeld kunnen zijn voor anderen. In Romeinen 12:2 en 3 staat: 'En word niet aan deze wereld gelijkvormig, maar word veranderd door de vernieuwing van uw gezindheid om te kunnen onderscheiden wat de goede, welbehaglijke en volmaakte wil van God is. Want door de genade die mij gegeven is, zeg ik ieder onder u niet hoger te denken dan hij moet denken, maar laat hij denken in bescheidenheid, naar de mate van geloof zoals God die aan ieder heeft toebedeeld.'

Als we geloven dat de Heere Jezus onze zonde heeft verzoend, wat is er dan veel om ons over te verwonderen! Juist als je beseft dat je zelf de oorzaak van de ge-

brokenheid bent is het een groot wonder dat de Heere naar ons wil omzien. Ja, dat Hij je zelfs zo kostbaar vindt dat Hij Zijn leven wilde geven!

Schuilend achter de Heere Jezus, Die het volmaakte beeld van God is, mogen wij weer hersteld zijn en gelijkvormig gemaakt worden naar Zijn beeld. Dan zegt God ook tegen jou: 'Alles aan u is mooi, Mijn vriendin, er is geen enkel gebrek aan u' (Hgl. 4:7). Om echt gelukkig te zijn, om échte schoonheid te ervaren, moeten we bij Hem zijn, onze Maker. Genade maakt heel wat gebroken is en is schoonheid in haar puurste vorm. Als je ziel gevuld is met Christus zal het zichtbaar zijn aan de buitenkant.

“
*Genade maakt heel
wat gebroken is en is
schoonheid in haar
puurste vorm.*
”

Zie je de door God gegeven schoonheid bij jezelf of ben je bezig jezelf af te breken? Je bent niet perfect en verre van volmaakt. Maar God heeft jou wel bedacht en ook jij bent bedeeld met zo veel innerlijke en uiterlijke schoonheid, die jou is gegeven door God. Als je kijkt naar jezelf door de ogen van God en ziet dat alles wat

je hebt ontvangen genade is, dan kan het toch niet zo zijn dat jouw imperfecties jouw leven bepalen? Waarom zou je er niet voor kiezen om schoonheid te zien? Misschien juist wel dwars door de gebrokenheid heen. Omdat alles wat je hebt een onverdiend geschenk is.

Ook onze kleding is een geschenk van God, Zijn gave om met elkaar om te kunnen gaan. Als we bedenken hoe zorgvuldig we gemaakt zijn door God, zouden we er dan niet voor kiezen ons zo te kleden zoals het bij ons uiterlijk en innerlijk past?

Hoe kunnen wij vrouwen, jij en ik, wij samen, Hem laten zien in deze gebroken wereld? Hoe kan ons gebroken bestaan schoonheid weerspiegelen en hoe kunnen we elkaar tot zegen zijn? In het besef met elkaar onderweg te zijn naar een beter Vaderland, voorbij de gebrokenheid. En in het verlangen eens Hem te mogen zien naar Wiens beeld we gemaakt zijn.

Ik heb een zestal vrouwen gevraagd hoe zij in deze wereld hun plek innemen. Welke kledingkeuzes ze maken en hoe zij de gebrokenheid ervaren. Je leest in dit boek een korte samenvatting van de interviews met deze dames. De interviews zelf kun je in zijn geheel terugluisteren als podcast of via een uitzending bij de Reformatorische Omroep.

Ik heb dit boek geschreven in het verlangen dat we steeds meer beseffen wat onze roeping is als vrouwen die naar Gods beeld zijn gemaakt. Hoe we Zijn beeld

innerlijk en uiterlijk kunnen weerspiegelen. Het kan zijn dat je wat ik geschreven heb confronterend vindt, of dat je juist in zo veel dingen jezelf niet herkent of het anders geleerd hebt. Je kunt de boodschap van wat ik schrijf naast je neerleggen, maar het Woord van God niet. Laat je spiegelen, durf je te laten confronteren en lees biddend. 'Denk na over wat ik zeg, maar laat de Heere u inzicht geven in alle dingen' (2 Tim. 2:7).

*God is 't verbroken hart,
't verbrijzeld en bedrukt gemoed
ten allen tijd' nabij en goed
in tegenheid en smart.
Veel wederwaardigheên,
veel rampen zijn des vromen lot,
maar uit die alle redt hem God:
Hij is zijn heil alleen.*

PSALM 34:9 (BERIJMD)

SCHEPPING, ZONDEVAL & KLEDING

Zo de schoonheid der schepselen u bevalt, loof dan God daarover, en verhef uw liefde van het maaksel tot de Maker.

(AUGUSTINUS)

LICHT OM TE LEVEN

'In het begin schiep God de hemel en de aarde. De aarde nu was woest en leeg, en duisternis lag over de watervloed; en de Geest van God zweefde boven het water. En God zei: Laat er licht zijn! En er was licht' (Gen. 1:1-3).

Kun je je voorstellen hoe het was voor de schepping? De Geest van God zwevend boven het water, een woeste en lege aarde, duisternis alom. Geen leven mogelijk. Een donkere wildernis. Maar God was daar al. God was er vanaf het begin en zal er zijn tot in eeuwigheid. De Alfa en de Omega. Hij houdt de hele wereld in Zijn hand en dat is altijd al zo geweest. Er is geen leven zonder God en Hij kiest ervoor van de chaos een kosmos te maken. Zijn spreken is met macht. Alles begint bij Zijn scheppende woord: 'Laat er licht zijn!'

Licht, daar moest het mee beginnen. Licht is nodig om te leven. Zonder licht is er enkel duisternis en geen zicht. Uit het licht komen alle kleuren voort. Ordelijk schept God alles wat nodig is om de mens te doen leven. Een bewoonbare plek vol schoonheid, goedheid en heelheid.

GESCHAPEN NAAR GODS BEELD

God zag dat het goed was. Toen Hij de mens maakte zag Hij dat het 'zeer goed' was (Gen. 1:31). Hij schiep de mens naar Zijn beeld en naar Zijn gelijkenis (Gen. 1:26). Matthew Henry zegt het zo: 'Twee woorden, die hetzelfde uitdrukken, terwijl de een de ander meer nadruk geeft. Beeld en gelijkenis duiden de grootste overeenkomst aan. Toch is er tussen de mens en God een oneindige afstand. Alleen Christus is het uitgedrukte beeld van Gods persoon, als de Zoon van Zijn Vader, omdat Hij met Hem dezelfde aard heeft. Het is alleen maar iets van Gods eer dat aan de mens is gegeven, die alleen Gods beeld is als de schaduw in de spiegel of de beeltenis van de koning op een munt.'

Hij beschrijft dat het beeld van God in de mens bestaat uit drie dingen:

De ziel van de mens: het verstand, de wil en de actieve kracht: 'Zij is misschien wel de glanzendste, helderste spiegel in de natuur waarin God gezien kan worden.' Heerschappij over zichzelf en de lagere schepselen; Gods plaatsvervanger op aarde: 'Toch heeft zijn heerschappij over zichzelf, door de vrijheid van zijn wil, meer in zich van Gods beeld dan zijn heerschappij over de schepselen.'

Reinheid en rechtheid: 'Gods beeld in de mens bestaat in kennis, gerechtigheid en ware heiligheid' (*Korte Verklaring*, blz. 12).

‘En God schiep de mens naar Zijn beeld; naar het beeld van God schiep Hij hem; mannelijk en vrouwelijk schiep Hij hen’ (Gen. 1:27). Man en vrouw, beelddraggers van de Allerhoogste. Meer dan al het andere dat Hij gemaakt heeft, schiep Hij de mens naar Zijn evenbeeld. Wij zijn en blijven mensen en God is en blijft God. God is met niemand te vergelijken en wij zijn zeker niet ‘goddelijk’. Maar wij, mensen, zijn wel Gods vertegenwoordigers op aarde. Dit is te groot om te bevatten, maar te mooi om niet te geloven.

“
*Man en vrouw,
beelddraggers van
de Allerhoogste.*
”

AAN ELKAAR GEGEVEN

Adam werd eerst gemaakt, daarna Eva uit een van de ribben van Adam. Steeds als God een scheppingsdaad gedaan heeft, staat er dat het goed was. Opvallend genoeg is er één keer iets niet goed. Er ontbreekt iets in die hof van Eden, in die heerlijke hof. ‘De Heere vormde uit de aardbodem alle dieren van het veld en alle vogels in de lucht, en bracht die bij Adam om te zien hoe hij ze noemen zou (...); maar voor de mens vond hij geen hulp als iemand tegenover hem’ (Gen. 2:19,20). *Ezer kenegdo* staat er in het Hebreeuws, wat vertaald wordt met: ‘Een hulp als iemand tegenover hem.’ Voor

God Zelf wordt hetzelfde woord gebruikt. Zoals God onze hulp is, zo is de vrouw dat ook voor de man, zonder slaaf te zijn. Wij zijn als mens blijkbaar aan elkaar gegeven om elkaar te helpen. Er miste in het paradijs nog een ander schepsel op hetzelfde niveau. De mens is voorbestemd voor relaties. Het alleen-zijn is niet goed. Eva is Gods oplossing voor wat Adam nodig had. Samen zijn zij compleet. Matthew Henry verwoordt het prachtig: ‘De vrouw werd gemaakt uit een rib van Adam; ze werd niet uit zijn hoofd gemaakt zodat ze over hem zou heersen, noch uit zijn voeten opdat ze door hem vertreden zou worden, maar uit zijn zijde opdat ze hem gelijk zou zijn, onder zijn arm opdat ze beschermd zou zijn; dicht bij zijn hart opdat ze bemind zou worden’ (*Korte Verklaring*, blz. 15). ‘En zij waren beiden naakt, Adam en zijn vrouw, maar zij schaamden zich niet’ (Gen. 2:25). Voor schaamte hadden ze geen enkele reden en ze hadden ook geen kleding nodig om zich te beschermen tegen de zon of de vorst.

LOFZANG OP GODS SCHEPPING

Wat heeft God het prachtig bedacht. Wat een liefde ligt aan de schepping ten grondslag! Psalm 104 zingt over Gods majesteit en glorie in de schepping. De vaste tijden voor de maan en de zon, de schepping die zo ingenieus op elkaar is afgestemd. Zullen we meezingen met de hele schepping? ‘Hoe groot zijn Uw werken, Heere, U hebt alles met wijsheid gemaakt (...). Ik zal voor de Heere zingen in mijn leven, ik zal voor mijn God psalmen zingen, mijn leven lang. Mijn overdenking van Hem zal aangenaam zijn, ik zal mij in de Heere verblij-

den' (Ps. 104:24,33,34). 'Als ik Uw hemel zie, het werk van Uw vingers' (Ps. 8:4). Wat alleen Zijn vingers al kunnen voortbrengen! De schepping is één grote lofzang.

Wat moet het leven goed geweest zijn, samen met God, in vrijheid en vreugde. Geen zonde of pijn, geen schaamte of teleurstelling, geen tranen of verdriet, geen zorgen of angst, geen dood en oordeel. Voor de gebrokenheid was het leven pure schoonheid.

DE KEUZE TEGEN GOD

God gebiedt de mens van alle bomen van de hof vrij te eten, behalve van de boom van de kennis van goed en kwaad. 'Want op de dag dat u daarvan eet, zult u zeker sterven' (Gen. 2:17).

Hoelang het duurde voordat het zo ontzettend misging, weten we niet. Maar het gebeurde en het ging vreselijk mis. De mens, bijna goddelijk gemaakt, maakte wonderlijke keuzes. De slang deed zijn slinkse voorstel: 'Maar God weet dat, op de dag dat u daarvan eet, uw ogen geopend zullen worden en dat u als God zult zijn, goed en kwaad kennend' (Gen. 3:5). Hij wakkerde het niet-tevreden zijn aan in Eva. Wat is er nog meer dan het hier en nu, kan ik nog meer krijgen dan ik al heb? Niet tevreden zijn zit blijkbaar in ons bloed. Stel dat Eva gevraagd had aan God wat ze moest met die slang, wat Hij van zijn voorstel vond? Maar nee, ze trok haar eigen plan, zelf kon ze ook beslissen. Zo maakte ze de keuze voor zichzelf en tegen God. Het willen kennen van goed en kwaad, te willen zijn als God, is de wortel

van alle kwaad. Calvijn: 'Het was monsterlijk goddeloos dat de zoon van de aarde het niet genoeg vond dat hij geschapen was volgens Gods beeld. Hij wilde ook nog gelijkwaardig zijn aan God' (*Institutie*, naar G. Veldman, 2.14).

“

Voor de gebrokenheid was het leven pure schoonheid.

”

De slang, de tegenstander van God, zet alles op alles om kapot te maken wat God zo mooi gemaakt heeft. De leugen wordt gezaaid: is God wel echt te vertrouwen? Is Gods manier wel echt de beste? Hoe kon de mens deze keuze maken, zo zeer goed gemaakt? Het is een van de klassieke vragen die ons kunnen bezighouden: wat zegt de zondeval over Gods plan voor deze wereld en over Zijn almacht? Kan er iets gebeuren tegen Zijn wil? C.S. Lewis zegt er dit over: 'God schiep dingen die een vrije wil hadden. Dat houdt in: schepselen die de goede of de verkeerde kant op kunnen gaan. Sommige mensen denken zich een voorstelling te kunnen maken van een schepsel dat vrij is maar niet de mogelijkheid heeft om de verkeerde kant op te gaan. Ik kan dat niet. Iets wat vrijheid heeft om goed te zijn heeft ook de vrijheid om slecht te zijn. En door de vrije wil is het kwaad mogelijk geworden. Waarom

heeft God dan de vrije wil gegeven? Omdat vrije wil, al maakt die het kwaad mogelijk, ook het enige is wat een noemenswaardige liefde of goedheid of vreugde mogelijk maakt. Een wereld vol automaten – van wezens die als machines werken – zou de moeite van het scheppen nauwelijks waard zijn. Het geluk waartoe God Zijn hogere schepselen bestemt is het geluk van vrijwillig met Hem en met elkaar verenigd te worden in een extase van liefde en verrukking waarmee vergeleken de grootste liefdesvervoering tussen man en vrouw op deze aarde maar slappe thee is. En daartoe moeten ze vrij zijn' (*Onversneden christendom*, blz. 56).

Zouden wij het beter doen? We hoeven alleen maar eerlijk te kijken naar hoe we vandaag onze keuzes maken. Praten we met God over de keuzes die we maken, over de vragen van het leven? Of beslissen we zelf, denkend goed en kwaad te kunnen onderscheiden met ons kleine, menselijke verstand? De erfzonde zit sinds de zondeval ook in ons bloed. Onze natuurlijke aanleg die eerst goed en zuiver was, is nu misvormd.

SCHERVEN VAN HET BEELD

En het beeld van God waarnaar we gemaakt zijn, wat is daarvan overgebleven na de zondeval? Calvin: 'Het kan zelfs de meest ongeletterde mens niet ontgaan hoe geweldig mooi Gods kunstwerk is. Die ontelbaar grote en toch geordende verscheidenheid van het hemelse sterrenleger openbaart het vanzelf (...) Hetzelfde geldt voor de bouw van het menselijk lichaam. Om de verbindingen, de symmetrie, de schoonheid en de

werking te beschrijven moet je zeer intelligent zijn. Toch ziet iedereen dat het menselijk lichaam zo knap in elkaar zit dat je de Maker wel moet bewonderen.' (*Institutie naar G. Veldman*, 1.5.2) 'Ook in het uiterlijk van de mens schittert Gods glorie. Toch is er geen twijfel aan dat dat beeld vooral in de ziel schuilt (...) Ik houd vast aan het principe dat het beeld van God alles omvat waarin de mens uitblinkt en waardoor de mens volgens zijn natuur uitsteekt boven alle soorten levens.

“

Het kan zelfs de meest ongeletterde mens niet ontgaan hoe geweldig mooi Gods kunstwerk is.

”

De uitdrukking 'beeld van God' geeft daarom aan dat Adam nog onbedorven was. Hij had nog de beschikking over het juiste inzicht. Hij hield zijn begeerten in bedwang met zijn verstand. Al zijn zinnen bleven ordelijk en bedaard. Uit al zijn gaven bleek hoe geweldig zijn Maker werkelijk was. Dat beeld van God huisde voornamelijk in het verstand of het hart, of in de ziel met haar vermogens. Toch was er aan hem geen enkel deel, inclusief het lichaam, waarin niet enkele vonkjes gloeiden. Ik geef toe dat het beeld van God in hem niet volledig vernietigd en kapotgemaakt is. Maar het is wel

zo bedorven dat wat ervan is overgebleven gruwelijk misvormd is. Het terugkrijgen van onze volmaaktheid begint daarom met onze vernieuwing door Christus. Om die reden wordt Christus ook wel de tweede Adam genoemd. Want Hij heeft ons hersteld zodat we weer echt en blijvend onbedorven zijn' (*Institutie*, naar G. Veldman, 1.15-3,4).

De menselijke ziel bestaat volgens Calvijn uit twee delen: het verstand en de wil: 'De taak van het verstand is om bij alles wat het tegenkomt onderscheid te maken tussen wat goed- of afgekeurd lijkt te moeten worden. De taak van de wil is om te kiezen voor wat volgens het verstand goed is en dat na te streven' (*Institutie*, naar G. Veldman, 1.15-7). Het toppunt van geluk is volgens Calvijn dat onze ziel verbonden is met God. Dat is het hoogste wat een mens kan nastreven en heeft alles te maken met het beeld van God vertonen. Al is er na de zondeval weinig over van het beeld van God in de mens, er is herstel mogelijk, dankzij Jezus.

VERNIEUWD DOOR CHRISTUS

Hoe stukgemaakt zijn we als prachtige schepping, als beeld dragers van God. Wat heeft de zonde toch aangericht en wat is het tot oneer van God als we in ons zondige zijn blijven. Als we blijven leven als gebroken beelden. Ja, er zijn nog wat vonkjes zichtbaar, maar het zijn slechts scherven. Het is zo nodig om weer vernieuwd te worden, zodat Christus 'alles en in allen is' (Kol. 3:11). Thomas Watson schrijft in een preek over deze tekst: 'In de dag des oordeels zal God vragen, zoals onze Zaligmaker deed: "Wiens is dit beeld en het op-

schrift?" (Matth. 22:20, SV). Zo zal God zeggen: "Wiens beeld is dit?" Kunt u Hem dan Zijn eigen beeld, dat in heiligheid bestaat, niet tonen, dan zal Hij u verwerpen "en u openlijk aanzeggen: Ik heb u nooit gekend; gaat weg van Mij, gij die de ongerechtigheid werkt." (Matth. 7:23, SV). Christus is niet alleen Fontein en Oorsprong waaruit, maar ook het Middel waardoor alle goed tot ons overkomt. We hebben Christus nodig: Zijn bloed dat reinigt, Zijn genadelijm die heelt. Als we opnieuw geboren zijn en als God ons aanziet in Christus, Die het volmaakte beeld van God is, dan ziet Hij ook ons volmaakt. De Heilige Geest komt in ons wonen en vernieuwt ons naar het beeld van Hem Die ons geschapen heeft (Kol. 3:10), zodat we de vrucht van de Geest zullen voortbrengen. Ik ben zo diep verwonderd over dit grote mysterie. Over deze God, de Schepper van hemel en van aarde, Die ons schiep naar Zijn beeld.

“

*We hebben Christus
nodig: Zijn bloed
dat reinigt, Zijn
genadelijm die heelt.*

”

Wij die vielen in de zonde en Hij Die ons weer wil vernieuwen door Jezus Christus. Dit is een goed moment om even te stoppen met lezen en je hierover

te verwonderen. Dat de Schepper van hemel en van aarde er Zelf voor gezorgd heeft dat we de eeuwige straf kunnen ontgaan, dat Hij een relatie met ons wil en Zich zo wil verbinden met ons dat we met Hem kunnen spreken. En dat we van Zijn genade mogen leven.

KOSTBAAR IN ZIJN OOG

Hij is het zo ontzettend waard dat wij Hem loven en prijzen en meezingen met heel ons hart en met alles wat in ons is. Niet omdat we Hem begrijpen en antwoorden hebben op al onze vragen. Maar in het besef van Zijn grootheid kan het toch niet anders dan dat we zelf onze kleinheid beseffen? 'Toen vormde de Heere God de mens uit het stof van de aardbodem en blies de levensadem in zijn neusgaten; zo werd de mens tot een levend wezen' (Gen. 2:7). Stof dus en toch ook 'weinig minder gemaakt dan de engelen en (...) met eer en glorie gekroond' (Ps. 8:6). We zijn bedacht door God, wij zijn nog steeds in Zijn gedachten, Hij ziet naar ons om (Ps. 8:5). Hij is onze Maker en Hij wil dat jij en ik onze plek innemen hier op aarde. Wij zijn kostbaar in Zijn oog.

Vind jij jezelf ook kostbaar? Niet om wat je zelf doet, maar om Wie jou heeft bedacht? Je bent kostbaar omdat Hij jou gewild heeft. Nu, hier op de plek waar je bent. Je bent niet zomaar hier, je bent geen ongelukje, ook al ervaar je je leven misschien als alleen maar gebrokenheid. Te midden van de scherven van je leven ben jij nog steeds degene die God bedacht heeft.

“
*Te midden van de
scherven van je leven ben
jij nog steeds degene die
God bedacht heeft.*
”

DE EERSTE KLEDING

Het enige wat God hen vroeg niet te doen in de hof van Eden, deed de mens wel en meteen waren Adam en Eva zich bewust van hun naaktheid. Nancy DeMoss Wolgemuth: 'De vijand slaagde erin de vrouw meer waarde te laten hechten aan het uiterlijk dan aan minder zichtbare eigenschappen als vertrouwen en gehoorzaamheid. Het feit dat de vrucht mooi was, was niet het probleem. Evenmin was het verkeerd dat Eva genoot van en waardering had voor de schoonheid van Gods schepping. Ze raakte echter in de problemen toen ze haar verlangen naar uiterlijke, fysieke schoonheid haar gehoorzaamheid aan Gods Woord liet overheersen. Interessant genoeg bekeken zij en haar man hun fysieke lichaam vanaf dat moment met andere ogen. Zij werden zich van zichzelf bewust en schaamden zich voor hun naakte lichamen; lichamen die prachtig waren geschapen door een liefdevolle Schepper. Zij bedekten hun lichaam onmiddellijk, bang dat ze door elkaar gezien werden' (*De waarheid maakt vrij*, blz. 82).